

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

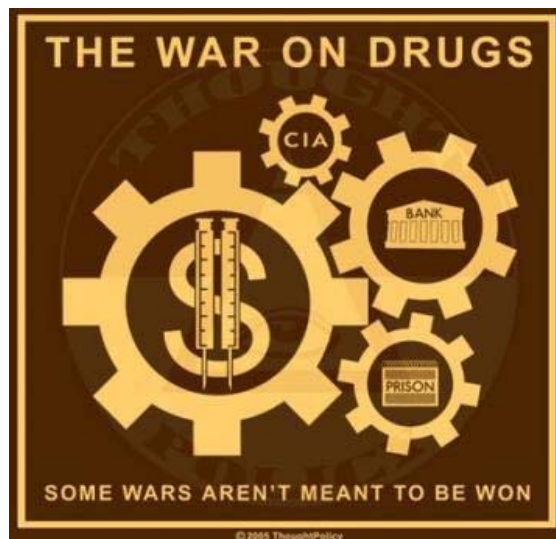
سیاسی

پروفیسور میشل شوسودوسکی
برگردان از: حمید محوی
۰۲ جولای ۲۰۲۰

قاچاق استعماری مواد مخدر و امپراتوری بریتانیا

این بررسی در ابعاد جهانی و در راستای ارتقاء حساسیت عمومی به مسأله عمده ای که مواد مخدر غیر قانونی برای جامعه ملل متحد به وجود می آورد مطرح شده است.

مرکز پژوهشهای جهانی سازی، ۲۵ جون ۲۰۲۰

مجلس عمومی ملل متحد با منشور ۴۲/۱۱۲ در ۷ دسامبر ۱۹۸۷ تصمیم گرفت که روز ۲۶ جون را روز بزرگداشت مبارزه بین المللی علیه سوء استفاده و قاچاق غیر قانونی مواد مخدر اعلام کند و خدشه ناپذیری خواست عمومی برای تقویت مبارزه و همکاری برای دستیابی به هدف جامعه بین المللی را در راستای رهائی از اعتیاد را بیان کند.

ارتقاء حساسیت؟

به ندرت به رسمیت شناخته شده که قاچاق مواد مخدر ابتداء از سوی امپراتوری بریتانیا «قانونی» شده است. در این روند تداومی وجود دارد ولی برچسب کلونیال حذف گردیده است. امروز تجارت («غیر قانونی») مواد مخدر عملیاتی ست به حجم چندین میلیارد دلار. دو مرکز اصلی تولید مواد مخدر افغانستان و امریکای جنوبی ست:

۱) افغانستان تقریباً ۹۰٪ عرضه جهانی تریاک را تولید می کند (با فرآوری هروئین و تولیدات مشتق). برنامه ریشه کن کردن مواد مخدر در سال ۲۰۰۱-۲۰۰۰ با موفقیت و به پشتیبانی ملل متحد پیش از اشغال این کشور توسط ایالات متحده و ناتو در اکتوبر ۲۰۰۱ راه اندازی شد. از دوران تهاجم و اشغال نظامی، به گزارش دفتر مقابله با مواد مخدر و جرم ملل متحد^۱، تولید تریاک به ۵۰ برابر و به حجم ۹۰۰۰ تن (۹ میلیون کیلو) در سال ۲۰۱۷ رسیده است.

۲) منطقه آندی در امریکای جنوبی (کولمبیا، پرو، بولیوی) کوکائین تولید می کنند. کولمبیا یک دولت قاچاقچی مواد مخدر است که از سوی ایالات متحده پشتیبانی می شود.

اقتصاد مواد مخدر جزء جدائی ناپذیر ساخت امپراتوری ست. قاچاق مواد مخدر از سوی دستگاه نظامی و اطلاعات ایالات متحده امریکا حفاظت می شود. (این موضوع چندین مقاله در مرکز پژوهش جهانی سازی خواهد بود که در روزهای آینده منتشر خواهد شد، در همراهی دیدبان جهانی برای حساسیت و آگاهی جهانی با پدرخواندگی ملل متحد در ۲۶ جون ۲۰۲۰).

نقش امپراتوری بریتانیا

از دیدگاه تاریخی، قاچاق مواد مخدر جزئی از کلیت استعماری بریتانیا و «قانونی» بود. کمپانی بریتانیایی هند شرقی (British East India Company) در بنگال تریاک تولید و به بندر کانتون در جنوب چین صادر می کرد. صادرات تریاک هند بریتانیایی به چین، که توسط دولت تأمین مالی می شد، بی گمان بزرگترین و دائمی ترین قاچاق مواد مخدر در تاریخ بوده است. در میانه قرن نوزدهم وقتی که در اوج به سر می برد تقریباً ۱۵٪ درآمد کل استعمارکده هندی و ۳۱٪ صادرات هندی را تشکیل می داد. برای تأمین این تجارت، کمپانی هند شرقی و بعداً دولت بریتانیا، نظام کشاورزی خیلی تنظیم شده ای را گسترش دادند که در آن سالانه بیش از یک میلیون کشاورز با قرارداد رسمی برای کشت خشخاش به خدمت گرفته می شدند.

ساخت و ساز بنگاه ها اجازه می داد تا تضمین داشته باشند که کشاورزان از منافع پر اهمیت تجارت تریاک برخوردار نشوند. به یمن قدرت انحصار خرید، بنگاه های تریاک توانستند «بهای تریاک خالص را در حد اقتصادی حفظ می کنند»^۲

WEIGHING OPIUM IN A GOVERNMENT FACTORY, INDIA

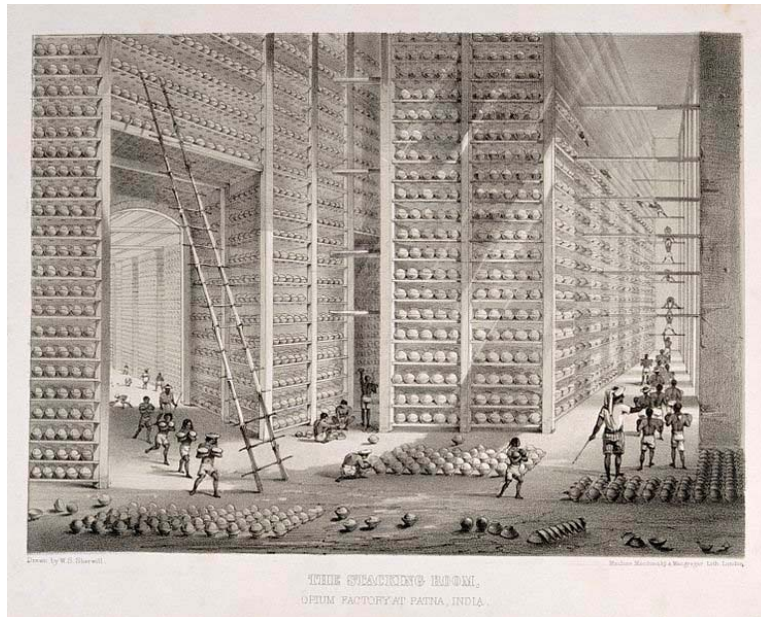
¹ [selon l'ONUDD, la production d'opium a été multipliée par 50](#)

² (Jonathan Lehne, 2011)

اگر اختصاص بخشی از زمین های کشاورزی به کشت خشخاش نسبتاً کم بود، تولید تریاک در رژیم استعماری موجب تضعیف مردم هند و بی ثباتی در نظام کشاورزی و سپس تحریک چندین موج قحطی شد. بر اساس مستند خیلی تند بی بی سی^۳:

« کشت خشخاش بین یک چهارم تا نصف کشت یک دهقان را تشکیل می داد. در پایان قرن نوزدهم کشت خشخاش روی زندگی ۱۰ میلیون نفر در جایی که امروز ایالات شمالی هند اوتار پرادش و ایالت بیهار واقع شده تأثیر گذاشت. امور تجاری توسط کمپانی هند شرقی مدیریت می شد، قدرت چند ملیتی ایجاد شده برای تجارت با منشور سلطنتی انحصار امور آسیا را در اختیار داشت. این تجارت دولتی تا حدود زیادی به یمن دو جنگ تحقق یافته بود که چین را مجبور به گشایش بنادرش به روی تریاک هند بریتانیایی کرد...»

اهداف تولید آکیدی که از سوی آژانس تریاک تعیین شده بود به این معنا بود که کشاورزان، آنانی که در کشت خشخاش نوعی بودند نمی توانستند برای تولید تریاک تصمیم بگیرند و مجبور بودند بخشی از زمین و کار خودشان را به ستراتیژی صادرات دولت استعماری اختصاص دهند.»

کارخانه تریاک و انبار چیدمان کمپانی بریتانیایی هند شرقی، پاتنا، سال ۱۸۵۰

چین و جنگ های تریاک

وقتی امپراتور کینگ دانو گوآنگ فرمان تخریب ذخیره تریاک در بندر کانتون (گوآنگزو) را در سال ۱۸۳۸ صادر کرد، امپراتوری بریتانیا نیز به این بهانه که مانع «عبور و مرور آزاد» برای تجارت کالا شده به چین اعلام جنگ کرد. اصطلاح «قاچاق» برای بریتانیای کبیر به کار برده می شود، زیرا چنین امری در سراسر دوران سلطنت ملکه ویکتوریا (۱۸۳۷-۱۹۰۱) پذیرفته و پشتیبانی شده است. از سال ۱۸۳۸، سالانه ۱۴۰۰ تن تریاک از هند به چین صادر می شد. از فردای نخستین جنگ تریاک، حجم صادرات (که تا سال ۱۹۱۵ ادامه داشت) به شکل فوق العاده ای افزایش یافت.

³ [Selon un reportage incisif de la BBC](#)

« نخستین جنگ تریاک » (۱۸۳۸-۱۸۴۲) که حرکت تجاوزکارانه علیه چین بود به **معاهده نانکین در سال ۱۸۴۲** انجامید که نه فقط از صادرات تریاک بریتانیایی به چین حفاظت می کرد بلکه به همچنین برای بریتانیای کبیر و دیگر قدرتهای استعماری حقوق فرامرزی قائل شد، و بر اساس همین معاهده به تشکیل بنادر آزاد انجامید (Treaty « Ports »).

درآمدهای سرشار تجارت تریاک متعاقباً از سوی بریتانیای کبیر برای تأمین مالی فتوحات استعماری به کار بسته شد. امروز این روند را « پول شوئی مواد مخدر » نامیده اند. درآمدهای تریاک در عین حال برای تأمین مالی **بانک هونگ کونگ شانگهای** در فردای نخستین جنگ تریاک از سوی کمپانی بریتانیایی هند شرقی (BEIC) مورد استفاده قرار گرفت.

در سال ۱۸۵۵، **سر جان بورینگ^۴** در مقام وزیر امور خارجه بریتانیا معاهده ای را با پادشاه سیام (نام قدیمی تایلند) **مونگکوت^۵** به نام « The Anglo-Siames treaty of Friendship and Commerce » (اپریل ۱۸۵۵) به امضاء رساند که واردات آزاد و بدون محدودیت تریاک به سرزمین سیام (تایلند) را مجاز می دانست. در حالی که تجارت تریاک بریتانیای کبیر با چین در سال ۱۹۱۵ ملغا شد، ولی انحصار بریتانیایی روی قاچاق مواد مخدر تا استقلال هند در سال ۱۹۴۷ ادامه یافت. شرکتهای وابسته به کمپانی بریتانیایی هند شرقی مانند **جاردین ماثسون^۶** در تجارت مواد مخدر نقش مهمی بازی کردند.

نژادپرستی، مواد مخدر و استعمار

تاریخ شناسان روی **بهره کشی سه وجهی بردگان [اقیانوس] اطلس** تمرکز کرده اند: قدرتهای استعماری بردگان افریقا را همراه با کالاهائی که با نیروی کار برده در مزارع تولید شده بود به مناطق امریکائی صادر می کردند و سپس به اروپا می فرستادند.

تجارت استعماری مواد مخدر در بریتانیای کبیر نیز دارای ساختار سه وجهی مشابهی بود. تریاک تولید شده در مزارع استعماری با نیروی کار دهقانان فقیر بنگال تولید و سپس به چین صادر می شد. بخش مهمی از درآمد حاصله از این صادرات (که با پول نقره پرداخت می شد) به علاوه بهره برداری از معادن استرالیا و افریقای جنوبی برای تأمین مالی گسترش امپراتوری بریتانیای کبیر به خدمت گرفته می شد.

هیچ جبران خسارتی به قربانیان قاچاق مواد مخدر در امپراتوری بریتانیا پرداخت نشد. دهقانان بنگال بیش از پیش در فقر فرو می رفتند.

بهره کشی از بردگان اقیانوس اطلس، قاچاق مواد مخدر استعماری جنایتی بود علیه بشریت.

بهره کشی از بردگان و قاچاق مواد مخدر هر دو نژادپرستی را تغذیه می کنند. در سال ۱۸۷۷ سسیل رودز^۷ « طرح مخفیانه ای » را مطرح کرد که عبارت است از ادغام امپراتوریهای بریتانیا و ایالات متحده امریکا در یک امپراتوری یگانه آنگلو ساکسون:

⁴ Sir John Bowring

⁵ Mongkut (Rama IV)

⁶ Jardine Matheson

⁷ Cecil Rhodes

سسيل رودز

« من اعتقاد دارم که ما زیباترین نژاد جهان هستیم... کافی ست به مناطقی فکر کنید که اکنون پست ترین موجودات از نوع بشر در آنجا زندگی می کنند... چرا جامعه مخفی تشکیل نمی دهیم... برای تشکیل یک امپراتوری یگانه آنگلو ساکسون...»

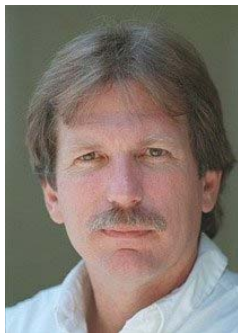
افریقا همواره برای ما آماده است، وظیفه ماست که آن را بگیریم .. وظیفه ماست که از هر فرصتی برای تصرف سرزمینهای بیشتر استفاده کنیم و همواره باید این فکر را مد نظر داشته باشیم که سرزمین بیشتر یعنی خیلی بسادگی نژاد آنگلو ساکسون بیشتر، بیشتر از بهترین نژاد، انسانی ترین و شایسته ترین نژادی که جهان به خود دیده است. « بین « جنگ مواد مخدر » قانونی به شیوه استعماری که توسط امپراتوری بریتانیا راه اندازی شده بود و ساختار کنونی قاچاق مواد مخدر تداومی وجود دارد : افغانستان در اشغال نظامی ایالات متحده و دولت مخدر فروش در امریکای لاتین.

امروز قاچاق مواد مخدر تجارتي ست به حجم چندین میلیارد دلار.

دفتر مقابله با مواد مخدر و جرم ملل متحد^۸ تخمین زده است که پول شویی مواد مخدر و دیگر فعالیتهای تبهکارانه در حد ۲ تا ۵ درصد تولید ناخالص جهانی ست، یعنی بین ۸۰۰ تا ۳۰۰۰ میلیارد دلار.

پول شویی مواد مخدر از طریق نظام بانکی در سطح جهانی انجام می گیرد.

رسوایی کراک را به یادبیاورید که در سال ۱۹۹۶ توسط روزنامه نگاری به نام گری وب^۹ افشا شد. کراک به گروه های افریقائی امریکائی در لوس آنجلس فروخته شده بود. از سال ۲۰۰۱، فروش عمده هروئین و اپیونید بیش از پیش برای مبارزه علیه نژاد پرستی، فقر و نابرابری اجتماعی « مسلح » می شود.

در حالی که امروز تجارت مواد مخدر منشأ ثروت و ثروت اندوزی ست، به علاوه مصرف هروئین، اپیونید و اپیونید سنتتیک به حالت انفجاری درآمده است. در سال ۲۰۰۱، تعداد

⁸ [Le bureau des Nations unies sur les drogues et la criminalité](#)

⁹ Gary Webb

۱۷۷۹ امریکائی در اثر مصرف بالای هروئین جان خود را از دست داده اند. در سال ۲۰۱۶، وابستگی به هروئین موجب مرگ ۱۵۴۴۶ نفر شده است.

اگر ایالات متحده و هم پیمانانش در ناتو افغانستان را در سال ۲۰۰۱ اشغال نمی کردند، این همه انسان نیز جانشان را از دست نمی دادند.

[لینک متن اصلی :](#)

<https://www.mondialisation.ca/le-trafic-de-drogue-colonial-et-lempire-britannique/5646882>

گاهنامه هنر و مبارزه/پاریس/ ۱ جولای ۲۰۲۰